

הרוב אליך

יְבוּדַת ה' בְּרוּחַ חֲסִידִית

סמרטפון
רק עם ואצאפ!

אפשר!! וכדאי!!
מרכז הזמנות ארצי
052-2-129-129

אספקה לכל חלקי הארץ תוך 24 שעות
רח' פינס 9, ירושלים | Zolphone.co.il | זולפון



החל
מ 499 ש"ח

פרח לו איש האמת

מחלומות לתיקון עולם והחייאת החסידות בארץ ישראל, דרך המצאת ז'אנר ביאור התלמוד וביאור החסידות לשפת זמננו וכתיבת עשרות ספרים תוך ייסורי גוף ונפש, חרמות ורדיפות, ועד להתמודדות השנים האחרונות – הרב עדין אבן ישראל (שטיינזלץ) לא פסק מלחתור לנקודת האמת ולהצית אותה בלבבות. לרגל סיום השבעה, 'קרוב אליך' בגליון מיוחד עם קטעי חיים ממשפחתו, תלמידיו וחבריו הוותיקים

סינון תכנים ומניעה

התאמה אישית

ניהול זמן מסך

ועכשיו גם על מקינטוש



NETSPARK

החברה המובילה לסינון תכנים ברשת

**בכל מקום
ובכל זמן**

**נטספרק מגנה
עליך ברשת!**



לקבלת שבוע ניסיון חינם כנסו:
www.netsparkmobile.com



שנה
ראשונה חנים
לבוגרי צבא
ונשרות לאומי

סליחה, כבר נרשמתי? הירשמו עכשיו כדי שבאלול גם אתם כבר תלמדו

חדש!

מכינה לאקדמיה

תואר שני

- הנדסת מערכות תקשורת M.Sc.*
- כריית מידע DATA MINING Msc
- פיסיקה/הנדסת אלקטרו-אופטיקה M.Sc.
- סיעוד M.S.N.*

הנדסת תעשייה וניהול

- מדעי המחשב
- חשבונאות ומערכות מידע
- מנהל עסקים
- סיעוד
- ביו-אינפורמטיקה

תואר ראשון

- הנדסת אלקטרו-אופטיקה
- הנדסת חשמל ואלקטרוניקה
- הנדסת תוכנה
- הנדסת מערכות תקשורת

50
המרכז
האקדמי
לב



מערך מלגות
נרחב



אחוז השמה
גבוה



מסלול בית-מדרש
/ מדרשה



ימי לימוד
מרוכזים



מבחן תיל או
פסיכומטרי

YouTube f www.jct.ac.il | *3239

קמפוס לב - רח' הוועד הלאומי 21, ירושלים | קמפוס טל - רח' בית הדפוס 7, ירושלים

1. אחרי השבץ

יש לי מורה.

בפעם הראשונה שנפגשנו הייתי בן 15 והוא כבר היה די זקן. הוא שאל מה אני עושה. "שוכב במיטה ומסתכל על התקרה" עניתי. הוא הביט בי, ושאל: "וכמה סדקים יש בה?"

יש לי מורה שתמיד שואל שאלות. מכל חומר הוא יודע ליצור שאלה ולא כוחל באמצעים. תמיד מעמיד את תורף העניין כך לפניי – סתם שאביט, ואז הולך.

יש לי מורה, הוא תמיד עסוק. הוא מורה עם המון חלומות, ותמיד רץ לאן שהוא, למרות שהוא די זקן, אולי זקן. הוא אף פעם לא מחכה לי, גם לא שואל אם אני בא.

יש לי מורה, פעם הוא אמר לי: אם עכשיו אתה זוחל, אז תתחיל ללכת, ואם אתה הולך – רץ, ואם רץ – עוף. והלך.

עכשיו, במשרד של המורה שלי יש חושך, כאילו הפסיק לרוץ. וזה נורא מוזר כי תמיד הוא רץ, לפניי, ושואל שאלות ומפריך חלומות ובכלל לא בודק שאני אחריי.

א-לוהי המורים, בבקשה, תן לי עוד מהמורה שלי. מבטיח שהפעם אלמד ברצינות.

2. סביב מיטתו

בכן, נעמדנו סביב מיטת חוליו של הסופר. זה הסופר שמצורתו פרושה על פני תבל ואילו הוא די לו במקטרתו וכלי עיניו משבת לשבת.

זה הסופר שכתרי אותיותיו פותחים שערים להיכלות מילים של בני עליה, אשר כמעט ונשתכחו מלב אדם בעמל הזמן.

באמת, טעו העולם לחשוב שרוח עברה בו ואיננו. כך, מחמת שמתנשאים מעשיו הרבה מעל קומתו השחוחה.

בכן, עמדנו סביב מיטת חוליו של המורה. זה המורה שחלומותיו מבעירים ליבותינו, והבל פיו ששקט הוא ומר כלענה בוער בעצמותינו ולא מניח.

זה המורה שכשם שידוע הוא לומר – ידעתי בני ידעתי, לימד לשונו לומר לא ידעתי בני – זיל גמור.

בכן, עומדים אנו סביב מיטת חוליו של האיש. ומשתאים לו, ומחרישים ומתפללים –

ה', עשה למען שוכני עפר וטוחי עיניים שסגר עליהם המדבר.

האר עיני סופר שקורע חלונות לארמונותיך, עשה למען מורה שמבעיר נשמות לשמך.

עשה למען האיש – כי לא התם מעשיו, ואתה – לא כלו חסדיך.

3. ביום הולדת שלושים

תרים את העיניים מהספר הוא אמר.

זה היה כמה ימים אחרי שמלאו לו שבעים. שבת בבוקר, אני למדתי מאמר חסידות, הוא הסתכל סביב. הרמתי את העיניים.

תמיד חשבתי שהוא 'רב של קורדינאטות', אף פעם לא אומר מה לעשות רק נותן נקודות ציון להתמצאות במרחב. הפעם – אמר. אז ביצעתי. ועכשיו? שאלתי. עכשיו קח שתי מילים ותתבונן בהן.

אחרי התפילה דיברנו. הוא דיבר בדחיסות. המילים פקעו: עכשיו כשאני בן שבעים אני מבין שלהיות צדיק פירושו לדעת לנעול נעליים.

ואש מתלקחת בתוך הברד על מורי ורבי הרב עדין יואל שפיץ



תפסיק כבר להתעניין באנשים 'גדולים'. רובם טווסים שאם תמרוט להם את הנוצות אתה תראה סתם תרנגולת. בשולי הדרכים תמצא אנשים גבישים, מבהקים מצד עצמם.

עברו עשר שנים. הוא כמעט בן 80. רק השנה הבנתי. הבנתי כמה אנרגיה יכול לשאת אדם שמרטו כמעט את כולו. הבנתי איך נראה גביש. כמה תוכן נושא מבט עין, כמה כוח יש בתנועת יד שמסמנת – אל תעז להיות עצוב, ואם אני לא מרחם על עצמי, אז תתכבד בחור צעיר – קום, תחיך, ולך תעשה משהו מועיל.

הוא נאבק, והיאבקותו גבישית ומלאת הוד. נלחם על כל מילה, האור במשרד עלה, ושוב קשה לי לישון כי קולו דוחק בי: רץ.

עברו עשר שנים. ביום הולדת שלושים אני שואל את עצמי – איך נועלים נעליים, איך הפוכים לגביש, איך מעמיקים בשתי מילים. וגם כשיחזור לדבר – על זה לא יענה לי. אולי ייתן קורדינאטות, הראשונה תהיה: קום עשה.

4. אתה בבא!?

באחד ההריונות של אשתי המתוקה (ככה אנשים עם סוכרת נעורים קוראים לעצמם)). היו לה 'נפילות סוכר' של

ממש, דרסטיות, מסוכנות ובלתי נשלטות.

ערב שבת אחד פגשתי את הרב עדין בבית הכנסת. הוא שאל 'מה עניינים?'. 'לא טוב...' עניתי, 'לא טוב בכלל'. אמרתי ומניתי את צרותינו.

הוא שאל על הרופאים ואני עניתי שניסינו הכל. הוא השפיל מבט, המתין מעט, הביט בי בעיניים עמוקות, ואמר: 'אתה מתפלל?'

האמת, קצת התעצבנתי: 'אתה באמת מאמין שתפילה יכולה לעשות משהו' אמרתי, 'המילים הללו אשכרה יאזנו לה את הסוכר?'

הרב עדין האדים (וזה לא מתאים לו...) ואמר לי: 'תראה, אם אתה לא מאמין בתפילה אז הפתרון היחיד הוא שהקב"ה ידחוק אותך וילחץ אותך ויכאיב לך עד שבסוף אתה לא תתפלל אלא תצרח. ואז הוא יענה...'.

אני כמובן נלחצתי לאללה וגם קצת נפגעתי. התחלתי להתייפח בפניו בחוסר יכולת מוחלטת לשלוט בזה. הוא מצידו, הביט בי בעין טובה וחומלת, בירך אותי בשבת שלום ואני הלכתי לדרכי.

השבת עברה, וראו זה פלא (אולי אני משוגע) אבל מאותו היום ובמשך כל שארית חודשי ההיריון לא הייתה לינת ולו ירידת סוכר משמעותית אחת – ובמילים אחרות – ניצלנו.

בתור חסיד ספקן, חיכיתי לסוף ההיריון כדי לספר לו. באחד הימים שאחרי הלידה ניגשתי אליו ובחוצפה מהולה בהומור אמרתי לו: 'תמיד ידעתי שהרב תלמיד חכם אבל זה שהרב הוא גם בכא, זה כבר חידוש... הרב עשה נס! ההיריון עבר בשלום!'

הוא כמובן מאוד שמח לשמוע אבל אז גם אמר לי משפט שבעבורי הוא אלמותי: "תראה, אני לא יודע אם אני בכא, והתפילות שלי מתקבלות לא יותר משלך", הוא חיך והמשיך: 'אני דווקא חושב שהעניין הוא אחר... תראה, כשמספרים לחבר את הצרה שלך מעומק הלב, מנקודת הכאב – הקב"ה שומע. זה מקרא מפורש: 'אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו ויקשב ה' וישמע'. אתה דיברת מעומק הלב עם חבר טוב, וה' שמע'.

לחיים לחיים.

5. בענייני השגחה

יום אחד הוא נפל בבית ושבר את היד. כשפגשנו אותו שאלנו איך זה קרה.

"חשבתי" הוא אמר, בחיוך ממתק סוד "ולא שמתי לב". "על מה חשבתי?" לא התאפקתי ושאלתי. "על השגחה פרטית" הוא ענה. למראה עינינו התמהוות הוא המשיך ואמר: "חשבתי על משל: הרי כדור הארץ מסתובב במהירות,

גב ההר

מובילים

לוקחים אחריות. נקודה.

אריזה | הובלה | אחסון | 02-9978757, 052-6071171
gavhahar1@gmail.com

ואנחנו לא מרגישים את זה. ולמה אנחנו לא מרגישים? כי הכל מסתובב בדיוק באותו הקצב... גם אנחנו. כמו בנסיעה בכביש מהיר כאשר כל המכוניות נעות ואתה לא חש במהירות. וחשבתי לי שההשגחה הפרטית מניעה את הכל - ולכן לא מרגישים בה. אם הייתה לנו נקודה ארכימדית מחוץ להשגחה יכולנו לראות ולהתפעל. אבל זה בלתי אפשרי... כך חשבתי, ומרוב התפעלות מהעניין לא שמתי לב למדרגה. ונפלת...".

ואני חשבתי שאולי כל הקושיות על הקב"ה מגיעות משם, והבנתי כמה לא רלוונטי לשאול שאלות באין נקודה ארכימדית מחוץ לאלוקות, מחוץ להשגחה. ומאז המחשבה הזו מלווה אותי בכל השמחות ובכל הקושיות - והיא עוזרת לי לא לאבד את שיווי המשקל - לא ליפול. "פליאה דעת ממני, נשגבה לא אוכל לה. אנה אלך מרוחק ואנה מפניך אברח? אם אסק שמיים, שם אתה. ואציעה שאול הנך".

והיום, כשאני רואה אותו שותק ארוכות ורוכן על כתביו באין יכולת לדבר - מגיע יום יום לעבודה, מתפלל ולומד בשמחה - אני מבין שאלו לא היו רק מילים עברור. זו אמת פנימית, מניעה ופשוטה שמאפשרת בכל מצב להתעסל בידיה של ההשגחה, ולעבוד בהתמדה ובשמחה.

לחיים, לחיים.

6. בסעודת משיח

א.

"משמעות ביאת המשיח היא שינוי פרמננטי במציאות, קבוע, יציב - כזה שאין ממנו חזרה. 'להביא לימות המשיח' פירושו לעשות שינויים פרמננטיים במציאות".

הדברים נאמרו מפיו בסעודת משיח ועם כל הפאתוס, התחלתי להתלהב. חשבתי - לתומי - שאולי הפעם הוא ייתן את ה-'תכנית'... נו, זו שהוא שומר בכיס. הרי הוא 'רב גדול'. בטוח הוא יודע את 'ההוקוס פוקוס' שצריך לעשות והכל יהיה יופי טופי.

"אז איזה מעשה הוא פרמננטי?" שאלתי. הוא הביט בצמרת העץ, שאף אוויר מלווה ריאותיו ואמר במלוא הרצינות: "ללמד ליד אל"ף ב"ת".

ב.

עם התפזרותם של ענני האכזבה מתשובתו, הכתה בי המציאות זיכרון נושן. מהימים שלפני ההתנתקות. שאלתי אותו מה יהיה והאם הגירוש ייצא לפועל. "תראה" הוא אמר, "היום כל ראשי ישיבה צעירי שמתמנה לתפקיד נעמד על ידי הבימה ומיד נגלים לו רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי. לי, אדם זקן, לא מגלים כלום. אף מלאך לא לוחש באוזני בלילה, ולמדתי גם גמרא בחיים שלי... אז תשאל אותי על דברים שאני יודע. טוב?!"

7. בעקבות כתבה ב-ynet

קראתי ב-ynet שהצליחו לקלוט גלי כבידה מכוכבי נויטרונים. הסבירו שכוכב נויטרונים הוא כוכב בו החומר מתמוטט אל תוך עצמו וברדיוס של קילומטר מרוכז מסת חומר השווה לכל כדור הארץ.

נזכרתי שכשהתייעצתי איתו האם להוסיף עוד משהו ללו"ז שלי הוא הסביר לי שמבחינה תיאורטית יכולים להיות כוכבי נויטרונים בהם החומר מתמוטט אל תוך עצמו. 'ננסים לבנים' הוא קרא להם. "אם תעמיס עוד, זה בוודאי יכאב, אבל בשלב מסוים תתרחש דחיסה ותראה שאתה יכול עוד, ואפילו תמשיך להוסיף. 'ננסים לבנים' מפעילים גלי משיכה שגורמים להם לשאת עוד ועוד... כדי שלא תחשוב שאני מספר אגדות, תיקח לדוגמא את קורצווייל. הוא כתב ביקורת ספרות מעולה כל עוד היה מורה וכתב חצי רדום על השולחן במטבח ב-23:00 בלילה. באותה תקופה המאמרים שלו היו שווים קריאה. לעומת זאת, מה שנכתב כשקיבל משרה, משרד זמן פנוי - כבר לא היה באותה הרמה".

הוא פיטס את המקטרת. "הרבי אמר לי, שאם אין לי זמן לכל הפרוייקטים שלי, אז שאקח עלי עוד אחד, בהתחלה זה כאב, אבל בסוף - התרחש שינוי". אמר ולא פירש.

הדברים שלו קיננו בי, אבל בליבי המודרני 'המפוכח' כל כך מתובנות פסיכולוגיות היה ספק. חשבתי שאולי 'ננסים לבנים' זה עניין לתיאוריות מופשטות. במציאות, אמר לי ליבי המפוכח, כוכבים הם כוכבים, ואין 'ננסים לבנים'. ובני אדם הם בני אדם, והחומר שלהם לא משתנה גם אם הם ממש רוצים.

השבוע קראתי ב-ynet שלמרות הספקות שהיו לחוקרים, עכשיו זה ברור: כוכבים אכן מתמוטטים אל תוך עצמם. הסבירו שכל הנראה התמוטטות כזו היא המקור לכל הזהב שיש במחצבי כדור הארץ. וחשבתי שאם באמת יש 'ננסים לבנים' והם עשויים מחומר קצת אחר, אז מותר לי להאמין שיש גם אנשים שהפכו את החומר שלהם לקצת אחר וככה נוצר זהב.

ואולי כל אחד יכול. לפחות ככה הוא אמר.

לב
לדעת

תפארת שמשון

התשובה באור החסידות

תכנית לימוד באגרת התשובה בחודש אלול

נפתחה ההרשמה לתכנית לימוד
באגרת התשובה שבספר התניא

חומר הלימוד

לימוד עצמי של י"ב פרקי אגרת התשובה מתוך ספרים מבוארים שייתנו לנרשמים.

למי מיועדת התכנית?

תלמידי ישיבות גדולות ואברכים שלא נבחנו בעבר על אגרת התשובה בתכנית.

איך ומתי יתקיים המבחן?

המבחן יתקיים ביום חמישי ו' תשרי ובמוצאי שבת ח' תשרי. עקב המגבלות על התאספויות וכדי לאפשר לכמה שיותר לומדים להצטרף, המבחן יתקיים באופן דיגיטלי ובמערכת טלפונית.

היכן נרשמים לתכנית הלימוד?

- בסניפי רשת החנויות יפה נוף - פלדהיים.
- באמצעות הנציגים בישיבות.
- במוקד הטלפוני 072-221-9050 שלוחה 5 בימים א-ה בין השעות 13:00-15:30.

דמי רישום 15 ₪ | הרישום עד יום שישי ט"ו אלול

מלגות

מצוין 85% ומעלה - 400 ₪ | מצוין 75% ומעלה - 300 ₪
המלגות נטענות בכרטיס אשראי המונפק לכל נרשם, וניתנות לימוש ברכישת ספרי קודש ומזון ברשתות מוכרות.

עקבו אחר הפרטים למבחן שיתפרסמו במודעות
באתר 'לב לדעת' ובקו הטלפון 072-221-9050

תכנית נוספת בשער היחוד והאמונה

לימוד פרקים א-י בשער היחוד והאמונה. המבחן יתקיים בחודש כסלו תשפ"א. ניתן להירשם ל-2 התוכניות יחד.
בחודש כסלו יתקיים גם המבחן על פרקים כ-כז בליקוטי אמרים בתכנית הלימוד השנתית. מי שנבחן במסלול זה לא יוכל להיבחן במקביל על שער היחוד והאמונה.

שו"ת עם רבני 'לב לדעת': 072-2219050
שלוחה 2, בימים א-ה, בין השעות 13:30-15:30, 21:30-23:00

לפרטים ויצירת קשר: 072-2219050
מענה אנשי בשלוחה 5, בימים א-ה, בין השעות 13:00-15:30

מייל: lladaat@gmail.com



3.9
יום פתוח

מפגש עם בוגרים מהתעשייה
סדנת כתיבה
הקרנת סרטים

לאנשים יצירתיים שפשוט חייבים.
חייבים לספר סיפור, להשמיע קול, להוביל.
לאנשים שחייבים להיות מקצוענים. מצויינים.
לאנשים שחייבים ללמוד במעלה.

לימודי קולנוע ותסריטאות

לימודי קולנוע מסלול לימודים מלא | לימודי תסריטאות שנתיים, יום בשבוע

מרכזים ממובילי תעשיית הקולנוע בישראל ♀ הצלחה בינלאומית לסרטי הסטודנטים
אפשרות השלמה לתואר ראשון ♂ מלגות למתקבלים ☺ אופק תעסוקתי רחב

צופית צחי

מצוינות. מקצוענות. אנשים. בית הספר לקולנוע מעלה

058-6992323

לייעוץ לימודים
ולהרשמה:

שבטי ישראל 20, ירושלים
www.maale.co.il | f

מעלה בית הספר
לקולנוע ולטלוויזיה
ע"ש אורי אליצור | ע"ר



אחד הרבנים הכי
נודעים בעולם, היה
גם נסתר. עשרות
אלפי תלמידים שמעו
את שיעוריו וקראו
את כתביו, אך לא
פחות מכך ישנם
מאות אלפי יהודים
שאינם יודעים כי
הם צועדים בנתיב
אותו סלל עבורם
בעמל רב. מחרימיו
ומשמיציו לומדים
היום בשלל גמרות
מבוארות שנוולו
כחיקוי למפעלו. לא
תמצאו כיום בית
כנסת חרדי שמכבד
את עצמו שאין בו
לפחות סט אחד
של גמרא מבוארת,
סטארט-אפ אדיר
שיזם לפני חמישים
שנה הרב עדין
שכתב את ה"גמרות
שטיינזליץ".

ספריית החסידות
שהועשרה בשנים
האחרונות בביאורים
צמודי טקסט, גם היא
נעה בעקבות החלוץ
שכתב ביאור לתניא
לפני ארבעים שנה.
עד היום אף אחד לא
יודע "איך לאכול"
את הרב שהיה
חסיד קוצקאי בוער
ותלמיד חכם מובהק,
אינטלקטואל דעתן
וגאון בקנה מידה
עולמי, שהריפותו
הנודעת לא כיסתה
על אהבת ישראל,
אהבת התורה
ואהבת ה' שבערו בו
עד בלי די.

בניה זית





מגיש את הכרך הראשון של התלמוד המבואר לנשיא המדינה זלמן שזר. עומד מימין אביו אברהם. יושב מימין, קדיש לוז ו'ר הכנסת.



– אריה טווג ז"ל, שלימים נפל במלחמת יום כיפור. למדנו חסידות ביחד, כשהדובר המרכזי בדרך כלל היה כמוכן הרב עדין. זכינו, שעם כל גדולתו, ההשכלה המדהימה שלו, הקשר עם שועי עולם, ראשי ממשלות ושרים, הוא היה חבר קרוב. בצורה הכי פשוטה שיכולה להיות. עד היום שמרנו על קשר והיינו ממש חברים".

בתחילת שנות השישים החליטו בני החבורה לרדת לנגב, ושם להקים יישוב על טהרת החסידות המתחדשת. "אני אמרתי להם: תקימו יישוב על הגג של הבית שלי" מספר הרב מאיר רבי בחינך, "לא חשבתי שהרעיון הזה יצליח, והיה לי חבל שהם משקיעים בכיוון". בני החבורה התפזרו לכמה מוקדים בדרום – אבן שמואל, אשקלון ועוד, כשהרב עדין קיבל לידיו ניהול בית ספר ביישוב שרשרת הסמוך לנתיבות. הניסיונות בדרום לא צלחו, וכעבור זמן קצר חזר הרב הצעיר לירושלים.

למרות שעם השנים הקשרים מעט התרופפו, הדבק בין חברי חבורת השלהבת התקיים כל השנים. לפני כעשור התקיים במכון של הרב בירושלים מפגש של החבורה, בו הרב סיפר עד כמה כל אחד מהחבורה הזאת הוא משמעותי עבורו: "אשתי מעידה עלי" הוא אמר אז בגילוי לב, "שמאז שאריה ז"ל נפל במלחמה, הפסקתי לצחוק באמת". ובהלווייתו של ר' מוישה שפירא, כאשר שמעה הרבנית רבקה, תיבדל לחיים ארוכים וטובים, שהרב עדין הגיע, אמרה: "אם הרב עדין כאן – גם הרב משה כאן, שניהם נשמה אחת בגופים מחולקים".

עשית ספרים הרבה

בשנת תשכ"ה התחתן עם הרבנית שרה תבדל"א, ועם השנים נולדו שלושת ילדיהם, אסתי, הרב מני, והרב אמח"ה (אברהם-משה-חיים-הלל).

וצעק שהוא גרוע יותר מג' קליפות הטמאות" סיפר פעם הרב עדין, "ר' שלמה חיים הסתכל עליו ואמר: המשקה בוכה והמשקה צועק...". והמחמאה אותה ראה לנכון לומר לתלמידו הרב עדין בשבע ברכות שלו, הייתה "חשבתי שתצא הרבה יותר גרוע...".

כעבור כמה חודשים חזר לירושלים, ויחד עם ר' מוישה יסדו את חבורת השלהבת-ה'. למרות הקשר העמוק של הרב שטיינזלץ לחסידות בכלל ולחב"ד בפרט, הוא נשאר עצמאי בדעותיו, וגם את השאיפות של חבורת השלהבת הוא הגדיר כתחייה מחודשת של החסידות בארץ ישראל (קירות חדרו, כך מתאר הרב מאיר רבי, הושחרו מהליכתו בדרכות כתפילה כשהוא מתחנך בהם הלך ושוב). הוא ראה צורך בניעור של היהדות הקיימת, ותרגום שלה למציאות המתחדשת.

הרעיונות של החבורה הופצו דרך כתב עת שהוציאו לאור בשם 'רשפים', שאת רוב המאמרים והרעיונות המקוריים שבו כתב הרב עדין. העלון עורר תהודה די מרשימה, יחסית לתפוצה שלו, והשפיע לא מעט על צעירים דתיים וגם על אנשי רוח חילונים. הבולט שבהם היה שמואל הוגו ברגמן, שבאותם ימים נחשב לאחד המובילים בתחום הפילוסופיה היהודית בציבור החילוני. הוא הושפע עמוקות מהמאמרים של הרב עדין הצעיר, והתקרב מאוד ליהדות.

במקביל, התחיל הרב עדין ללמוד באוניברסיטה העברית, וללמד גם שם שיעור בחסידות. לשיעורים האלו הצטרפה סטודנטית דתייה ומבקשת אמת, בשם רבקה שוור – שלימים נישאה לר' מוישה שפירא, וכיום עומדת בראש מדרשת שובה. בעקבותיה, חבורת השלהבת נפתחה גם לנשים, וכך החבורה הלכה והתבססה. "היינו נפגשים בכל מוצאי שבת" משחזר ר' מאיר בקשי בגעגוע, "בתחילה בבית של משפחת שפירא, ובשנים מאוחרות יותר בבית של אחד מהחבורה

כשנפגשתי בפעם הראשונה עם הרב עדין, לא שיערתי כמה ההיכרות איתו תשפיע על חיי", מספר הרב מאיר רבי מירושלים. הרב מאיר גדל בירושלים של ראשית המדינה, והאוירה הכללית שידרה התנתקות מחיי תורה ומצוות. "גדלתי אמנם בבית דתי, אבל הברירה הטבעית של הנוער הייתה חילונית" הוא נזכר בכאב. "בחסדי ה', במקרה שלי, בערב אחד הכל השתנה. היה לי חבר שעבד במכירת מטריות, ויום אחד הציע לי להצטרף לשיעור בחסידות בשכונת נחלאות. לא ידעתי מה זה אומר, אבל הסכמתי לבוא. כשנכנסנו, ראיתי שני בחורים בני גילי, אחד צולע והשני ג'ינג'י בוער, יושבים עם כרך שחור וגדול של ליקוטי מוהר"ן". הצולע – היה ר' משה שפירא זצ"ל, והג'ינג'י – ניחשתם נכון: הרב עדין שטיינזלץ זצ"ל.

הרב מאיר חשב שהוא מגיע לעוד שיעור תורה, אבל מהר מאוד התברר לו ששני הצעירים האלה חיים באטמוספירה אחרת לגמרי. הם מתכננים לא פחות מאשר מהפכה עולמית. "לא ידעתי כלום על חסידות, ועל הטעם שהיא נותנת ליהדות. דבקות ובעירה בעבודת ה', לא היו חלק מהלכסיקון" מסביר הרב מאיר. "הלימוד איתם הדליק בתוכי את האור של הנשמה, שלא ידעתי בכלל על קיומו. עדין ומוישה סיפרו לי שיש להם חבורה בשם 'שלהבת-ה', שהמטרה שלה היא להבעיר ולהאיר את העולם כולו באור של תורת החסידות. מאוד התלהבתי, ומיד התגייסתי למשימה. את כל מי שרק הסכים להקשיב לי, ניסיתי לצרף לחבורה".

רשפיה רשפי אש

ג'ינג'י בוער, זאת אולי ההגדרה הקולעת ביותר לרב עדין אבן ישראל – שטיינזלץ, שנפטר ביום שישי האחרון. הוא בער ללא מנוחה, בחיפוש האמת ובשאיפות גדולות לתיקון עולם. הרב נולד בירושלים בשנת ה'תרצ"ז (1937) למשפחה חילונית קומוניסטית, שהייתה בעלת ייחוס למשפחת אדמו"ר סלונים. בתחילת שנות התיכון, נכנס ללמוד בבית ספר מ"ד 'מוריה', שם הכיר את חברו הקרוב – ר' מוישה שפירא, כשהצטרף לחיפוש משמעות עמוקה בחיים לא נותן להם מנוחה.

"אחרי זמן קצר שהיה בבית הספר, התברר שלעדין אין כל כך מה לחפש שם" מספר ר' מאיר בקשי, אחיו של הרב בקשי-דודון זצ"ל, ומראשוני חבורת השלהבת. "המנהל הבין שאת כל חומר הלימודים עדין כבר יודע, ואמר לו שילך לדרכו ויחזור לעשות בגרויות. הגאון הצעיר ניצל את ההזדמנות, ויחד עם ר' מוישה, שמשך אותו לכיוון, התחיל ללמוד גמרא וחסידות אצל הרב אליעזרוב והרב ששונקין, מזקני רבני חב"ד בירושלים. על הלימוד אצל הרב ששונקין העיד הרב עדין עצמו: "ביליתי אצלו בכל יום שעות על גבי שעות, למדתי אתו חסידות ושאבתי ממנו הרבה מאוד". לימים, יקדיש הרב את ספרו 'תשובה' לרבנים הללו ויחתום במילים "שלפני שנים רבות הקדישו הרבה אהבה, זמן וסבלנות לנער אחד".

בשלב מאוחר יותר עבר הרב שטיינזלץ ללמוד בישיבת תומכי תמימים בלוד, שם נקשר עמוק יותר לחסידות, ולמד מאחת הדמויות שהשפיעה עליו רבות – המשפיע ר' שלמה חיים קסלמן. פעמים רבות סיפר על האמת הנוקבת של ר' שלמה חיים, ועל הסגנון הישיר שלו בו היה אומר את האמת לתלמידים ללא כחל ושרק. "כשאחד הבחורים השתכר בהתועדות, ובכה

ילד יכול לחוש מה חשוב לאבא הרב אמחי"ה אבן ישראל

מתקשה עדיין לעכל שהכתיבה על אבא הכ"מ מלווה בתארים שכאלה ונכתבת בלשון עבר. ובכלל... לשבת ולכתוב על אבא ב-300 מילה... נשמע כמו משימה בלתי אפשרית. אבל בדרכו של אבא, ברור לי שכתובה, ובפרט כזו שיכולה להביא ל"והחי ייתן אל לבו", היא חשובה, ויתרה מזו - מנחמת.

מובן שהרבה מאד אפשר לכתוב על אבא. על מפעליו המדהימים, על משנתו הבהירה ועל דרכו בחינוך. אבל אני רוצה לדבר דווקא על המשנה הלא כתובה, כזו שלא נאמרה במפורש.

אבא היה אדם עסוק מאד. הוא עבד רוב שעות היממה, נסע הרבה מאד מסביב לעולם להרצאות ולשיעורים. כילד, לא ישבתי ולמדתי עם אבא, ומספר השעות שבילינו יחד היה מועט. ובכל זאת, הרבה מאד מאד למדתי מאבא, מהמסרים הלא-מילוליים החדים והבהירים שהרגשתי שהועברו אליי.

הנה כמה מהם:

ניצול זמן. אבא לא יכול היה לשאת זמן לא מנוצל. כשאכל ארוחת בוקר - אבא ישב ולמד. כשנסע בדרכים, ארוכות או קצרות, לקח איתו עבודה לדרך. בזמנים שאסור לעבוד בהם, כמו חול המועד - אפשר היה לחוש שקשה לו. כשישבנו בחוסר מעש, הוא תמיד העיר והפנה לעשייה.

עבודה קשה. כילד, כששאלתי את אבא שאלות בגמרא, הוא לא ענה. רק אמר: תתאמץ ותמצא את התשובה. כשהייתי צריך להכין דרשת בר מצווה - הוא פתח לי מאמר של אדמו"ר הזקן בליקוטי תורה - וביקש שאלמד ואכין בכוחות עצמי דרשה. למרבה הפלא... כשהתאמצתי... אכן הצלחתי.

סקרנות ולמידה מתמדת. כשצעדנו יחד בשבת בבוקר לבית הכנסת שבעיר העתיקה, כשפגש אדם ברחוב, כשספר חדש נקרה בדרכו, אבא הביט במבט סקן לעולם שסביבו, בחן וחקר ושאל, והבחין והסביר והשווה - והפך כל איש, כל חתול וכל פרח - לדבר הכי מעניין שיש.

ומכל אלה, ועוד רבים כל כך, למדתי עד כמה אפשר ללמוד ממה שלא נאמר, ממה שמוגש בכוח הדוגמה האישית, ועד כמה גם ילד קטן יכול לחוש - מה חשוב באמת לאבא.

והחי ייתן אל לבו.

מוקדש באהבה וגעגוע לאבא.



נאום באו"ם

בראשות הרב שך, יצאה התנגדות עזה, שהייתה קשורה להתנגדות של הרב שך לחסידות חב"ד בכלל. במקביל, מהבר"ץ של העדה החרדית תלו פשקווילים בכל רחבי ירושלים, בעיקר כהתנגדות לספר 'התלמוד לכל'.

"כשהפשקווילים עוד היו טריים" מוסיף ר' חיים, "הלכנו בלילה, חמי - הרב מאיר רבי - ואני, ובמשך שעות ארוכות גירדנו פשקוויל אחרי פשקוויל מלוחות המודעות בירושלים. לא נראה שהפעולה הזאת הועילה כל כך, אבל לא יכולנו שלא לעשות כלום.

"ההתנגדות של הבר"ץ הוסרה בסופו של דבר, אחרי שהרב שוחח איתם במשך שעות ארוכות" מספר ר' חיים, "הרב ישב והסביר את כוונתו, וחברי הבר"ץ מצידם דרשו ממנו התחייבות שיעשה תיקונים בספר. הרב אכן פרסם מודעה, ובה ביקש להחזיר אליו מהחנויות את העותקים של הספר התלמוד-לכל כדי לתקן אותם".

לעומת המתנגדים, התומך הגדול ברב עדין היה מורו ורבו, הרבי מליובאוויטש ז"ע. למרות היותו אדם עצמאי, הרב עדין היה קשור בכל ליבו לרבי, והרבי מצדו החשיב והעריך אותו מאוד. הרב עדין סיפר שהרבי הורה לו להיכנס אליו ליחידות בכל פעם שהוא מגיע לביקור בארה"ב. מובן שהרב קיים את ההוראה, והיחידות שלו אצל הרבי ארכו בכל פעם - ביזמת הרבי - שעות ארוכות!

כל הספרים של הרב עדין יצאו בעידודו ובהכוונתו של הרבי, וכמובן גם התלמוד המבואר. גם ר' משה פיינשטיין זצ"ל והרבי ה"ל שמוחה' מגור זצ"ל (שלהב עדין היה קשר מיוחד אתו) נתנו את הסכמתם לפירוש, ויבדל"א הרב מאיר מאוזו שליט"א פירסם כרוז תמיכה ברב.

מלאכת הביאור של התלמוד, עליה כאמור עבד הרב ימים ולילות, נמשכה כארבעים וחמש שנה, עד שהושלמה בשנת תש"ע. לאחר מכן הוציא המכון בראשות הרב פירושים גם לתנ"ך ולרמב"ם. במקביל לספרי הביאור חיבר הרב עוד ספרים רבים, כשהבולטים שבהם הם ספרי החסידות העמוקים שלו - ביאור על ספר התניא, שלושה עשר עלי השושנה, ועוד רבים. אלו ספרים שמבארים בצורה עמוקה מצד אחד, ומצד שני מגיישים בבהירות את הרעיונות העוצמתיים של החסידות.

בשנים האחרונות יצאו גם מספר ספרים של שיחותיו של הרב - על פרשות השבוע ועל המועדים, וכן ספר של התוודעויות שפורסמו ב'קרוב אליך'. בספרים האלה בא לידי ביטוי סגנון הדיבור החי של הרב, ודרכם אפשר להפנים יותר את המסרים המיוחדים שלו. "לפני

מכוון יותר לעזור ללומדי התורה בבתי כנסיות ובתי מדרשות, הרב עדין שחי ברוחב הדעת שלו עולמות רבים, רצה להגיע לכל מקום, כולל גויים. אבא זצ"ל (ר' מוישה שפירא) פעם בחן אותו על אנציקלופדיות שהוא קרא, והוא פשוט ידע הכל. מתוך הרוחב שלו, הוא חי בכל ליבו את הנקודה שהמאור של התורה מסוגל לנצח את כל המחסומים. לכן הוא פעל בלי הפסקה להפיץ אותו לכל כיוון אפשרי".

לימוד התורה שלו עצמו לא בלט כמו פעילותו בביאור והפצת היהדות. תלמידים במקור חיים עקבו בהשתאות כיצד היה מתחיל ומסיים את כל מסכת יומא, המונה 87 דפי גמרא, בליל יום כיפור. והרב מאיר רבי מספר כיצד, כשהרב עדין עוד היה רווק, הוא הגיע אליהם לשבת לפני יום הולדתו, וכדי לעמוד במנהגו לסיים מסכתות כמספר שנותיו, הוא למד בשבת אחת מאות דפי גמרא. במהלך שנות העבודה על התלמוד היו מספר אנשים שסייעו לרב בעבודה, בעיקר באיסוף החומר הכתיבה. אבל בסופו של דבר, את עיקר מלאכת הכתיבה עשה הרב בעצמו, ספון בחדרו שבמכון 'מילתא'.

"לפני הקמת ישיבת רמת גן, שימשתי במשך כשנה ר"מ בישיבת בת-עין, בנשיאותו" ממשך הרב שפירא לספר. "לא יצא לי לפגוש את הרב עדין לפני שהתחלתי ללמד שם, עד שאמא שלי אמרה: 'אתה הולך ללמד אצל עדין' [אל יתפלא השומע, אצלנו הוא היה ממש כמו דוד וקראו לו בשמו הפרטי, ובמלעיל...]. ולא דיברת אתו? אז שאלתי מתי אפשר לבוא, ואמרו לי להגיע למכון שלו, ששכן אז בבית ישן ברחוב אגרון. אחרי שגמרתי כמה עיסוקים בירושלים, הגעתי על פי ההדרכה למכון בשלוש לפנות בוקר. לא הופתעתי לראות את הרב עדין עובד במרץ, כאילו זה אמצע היום. דפקתי על החלון, והוא הכניס אותי פנימה. השולחן היה מבוהלג עם ספרים מכל הסוגים ששימשו אותו בעבודה. וכמובן, הריח של הטבק מילא את האוויר, ובפה שלו - המקטרת הנצחית".

"פעם אחת הוא הסביר לי, שבשבילו העישון הוא עניין צדי" מוסיף הרב שפירא בחיוך, "העיקר הוא ההתעסקות לפני ואחרי - תוך כדי שהוא מכניס ומוציא את הטבק יש לו זמן לחשוב...".

העבודה על הנגשת התלמוד הבבלי, שנראית היום כמובנת מאליה, הייתה בשעתה מקורית ונועזת, וגררה התנגדויות רבות. גדולי תורה, בעיקר מהציבור הליטאי, יצאו בקריאה להחרים את ספרי התלמוד המבואר.

"ההתנגדות לספרים של הרב הגיעה משני כיוונים במקביל" מספר ר' חיים הלברשטט, מתלמידי הוותיקים של הרב. "מהזרם הליטאי,

טאיו

מטבח ים

מטבח קומפלט כולל הכל

רק ב-

₪ **16,900***

במקום ~~₪ 28,000~~

המטבח כולל:

עד 10 מטר ארונות (סנדוויץ' אדום), 5 מגירות **טריקה שקטה** ופירזול **BLUM** חזיתות פורמייקה (100 דגמים לבחירה), שיש אבן קיסר (עד 4 מטר), כיור בהתקנה שטוחה, ברז נשלף מהודר ומתקן ייבוש כלים נירוסטה אל חלד

18 תשלומים

מלאי מוגבל, כל הקודם זוכה

עיצוב תכנון והדמיות ללא עלות!



12 שנות אחריות

* המחיר לא כולל הובלה מחוץ לאיזור ירושלים

התמונה להמחשה בלבד | בתוקף עד 31/8/20 | ט.ל.ח

להזמנות ופרטים חייגו:

02-622-4777



בואו לבקר אותנו באולם התצוגה! 📍 רח' הגלגל 4, תלפיות ירושלים www.taiu.co.il



בבית גמור. בבית גמור. בבית גמור. בבית גמור. בבית גמור.

ומתוך אכפתיות עמוקה.

עד בלי די

לא יכולתי לסיים את הכתבה הזאת בלי נימה אישית. זכיתי ברוך ה' ללמוד במקור חיים, ולשמוע לא מעט מהרב עדין זצ"ל. הרבה תורה וחסידות הוא הטביע בתלמידיו, ועבודת התפילה שלו השפיעה עלינו עמוקות. הזמן שבו בעיקר זכיתי לראות אותו מתפלל היה בימים נוראים. הוא היה עומד שעות ארוכות בתפילה, בלי שום תזווה. ברצינות וריכוז עמוק, שנדיר לראות כמותו. האמת היא שכן הוא היה מתפלל גם בכל שבת. הוא היה יוצא מוקדם בבוקר מביתו שבעמק רפאים, וצועד עד בית כנסת 'צמח צדק' בעיר העתיקה, ושם היה מתפלל עד שעות הצהריים המאוחרות.

את האש הבוררת בו ניתן היה לפגוש בריקודים סוערים על השולחנות של בית המדרש במוצאי יום כיפור, וכמובן בהתוועדויות כל השנה. בשיחות שלו על המצב של עם ישראל, ניתן היה לקלוט את תחושת הדחיפות שהוא חי בה כל הזמן - לגעת בעור יהודי, להחזיר עוד נשמה בתשובה ולהביא גאולה לעולם. בסגנון הישיר שלו, בו היה 'מבטש' את כל הנוכחים ואומר להם את האמת בפרצוף, מתוך אהבה גדולה, הוא היה מקלף שכבות של עפר ומאפשר לנשמה להתגלות. עם חיוך ושעשוע מתמיד, יחד עם הבעירה הגדולה שלו, הצליח להדביק רבים וטובים - שיעלו, יתקדמו וילכו קדימה עד בלי די. ■

מנשיא הישיבה, הרב עדין זצ"ל, שהאציל מרוחו על המקום. בין שלל עיסוקיו, הקדיש לא מעט זמן להכוונת הצוות של הישיבה, לשיעורים והתוועדויות עם התלמידים הצעירים וקיום שיחות אישיות איתם.

לימים, מבין בוגרי הישיבה התיכונית שנקשרו לרב עדין ולדרכו, קמה קבוצה שפתחה מחדש ישיבה גבוהה בנשיאות הרב - ישיבת בת עין, ולאחר מכן 'השטיבל' בירושלים ולבסוף ישיבת תקוע שהתבססה וציינה השנה עשרים שנה להקמתה, שם נוכחותו מורגשת אפילו יותר.

"נראה לי שכמו שהרב חי בגדלות, כך גם היו הציפיות שלו מהתלמידים" אומר ר' חיים הלברשטט, שהיה המנהל הראשון של מקור-חיים. "הוא רצה שבישיבה יתפתחו תלמידים שיחיו עבודת ה' גבוהה כמו שלו. רצינות ועמקות בלימוד ובתפילה, יחד עם רוחב דעת ופתיחות מחשבתית, שיביאו לעבודת ה' בוערת בכל הכוח. בסופו של דבר, הוא הבין שצריך להתפשר עם המציאות, ולהגיע למקסימום לפי היכולות של התלמידים."

עם השנים הישיבות גדלו ונוספו עליהן עוד מוסדות, כמו ישיבת שפע בירושלים - כולם בנשיאותו והכוונתו של הרב עדין. כמובן, כמו הרב עצמו שלא נכנס לשום תבנית, גם תלמידיו הרבים שנקשרו אליו במהלך השנים, לא הגיעו אליו רק דרך המוסדות. עם כל שלל עיסוקיו, תמיד פניה זמן לפגישות אישיות עם אנשים רבים, משלל כיוונים, לכולם ייעץ במאור פנים

שגמרתי לערוך את הספר, באתי עם שתי הצעות איך לכתוב הקדמה לספר "מספר ר' ישראל מליכאל, עורך הספר 'חיי עולם' על פרשות השבוע. "הרב אהב יותר את האפשרות שלקחתי מתוך שיחה שלו בעל פה, שמבטאת את הצד של החיות אותה הוא רצה להעביר למי שלומד את הספרים שלו: "פעם היו כותבים בשערי מסכתות התלמוד, מחמת הצנזורה, כתובת כזו: 'כל מה שכתוב כאן על גויים - אין הכוונה לגויים של היום אלא לגויים שהיו בעבר'. גם בדורנו יש כתובת כזו בשערי הספרים, כתובת בלתי נראית: 'כל מה שכתוב כאן על יהודים - אין הכוונה ליהודים של היום; הכוונה ליהודים שהיו בזמנים אחרים'. ולכן אפשר לשבת וללמוד חומש, גמרא, ספרי מוסר או ספרי יראה - והכל בסדר גמור; כל מה שנאמר הרי לא מתייחס אלינו או לדור שלנו, אלא לאנשים אחרים ואל זמנים אחרים. צריך למחוק מאותם דפי הקדמה בלתי-נראים את התפיסה הזו שהדברים מדברים על משהו אחר, על ה'הם', על ה'אלה', על האחרים - העיקר שלא עלינו. בין שמדובר בחומש, בין שמדובר בספרי יראה ובין שמדובר בגמרא - הכתובת צריכה להיות הפוכה: 'כל מה שנאמר כאן - מדבר רק עליי, הכל נכתב בשבילי והכל מחייב אותי; קודם כל הדברים מתייחסים אליי'."

ורבים השיב מעווך

הרב עדין הרבה לספר, שכאשר הוא שאל את הרבי מליובאוויטש על איזה מהפריקטים הרבים שבהם הוא עסוק הוא יכול לוותר, הרבי ענה לו שהוא צריך להוסיף עוד פריקטים חדשים. חלק חשוב בעשייה של הרב, היו מוסדות החינוך הרבים שבנשיאותו. עוד לפני הנפילה הסופית של מסך הברזל ברוסיה, הרב הצליח לחדור לשם ולקבל הכרה מהשלטונות להקמת ישיבה. במשך שנים ארוכות הרב היה נוסע לרוסיה אחת לחודש, ומשקיע בהעברת שיעורים ובחזיון המוסדות שם.

בתחילת שנות ה-80 הוקמה ברחוב מקור-חיים 21 בירושלים ישיבת שפ"ע. הישיבה שילבה בתוכה תלמידים של הרב עדין, יחד עם חבורה של תלמידי הרב שג"ר והרב פרומן. (יש אומרים שאלו ראשי תיבות ש-שג"ר, פ-פרומן, ע-עדין) הישיבה הגבוהה לא האריכה ימים, אבל עוד קודם שהתפרקה הולידה מתוכה את הישיבה התיכונית מקור-חיים, שבראשה עומד עד היום הרב דוב זינגר. האווירה בישיבה מיוחדת מאוד, ושונה בתכלית מיישובות תיכוניות רגילות. ללא ספק, האווירה המיוחדת של הישיבה מושפעת



רקע כללי של המחלה
טיפולים מתאימים למחלה
מידע על תרופות ותופעות לוואי
טיפולים אלטרנטיביים
טיפולים חדשניים

המידע באינטרנט נגיש אך לא תמיד מדויק
- לשם כך אנחנו כאן

צוות מקצועי עם גישה
למידע מקצועי

03-9543349

daatri@yadsarah.org.il

דעת
מרכז
מידע
רפואי

עונה על שאלותיך
ומספק מידע רפואי מקצועי ועדכני
על מחלות, תרופות וטיפולים **חינם**

חינוך תואר + תעודה במייוחד שבילך

הצטרפי לאחת מהתוכניות הייחודיות בתואר הראשון
בחוץ לחינוך מיוחד במכללת הרצוג



לקויות
לימודיות מורכבות



קשיים
רגשיים-התנהגותיים



רכיבה
טיפולית



אבחון
דידקטי



מנחה מיומנויות
חברתיות-רגשיות



הוראה
מותאמת

מספר המקומות בכל תוכנית מוגבל
למסיימות, תינתן תעודת הסמכה בנוסף לתעודת תואר ראשון

הרצוג. לדעת. לחנך.

לפרטים: 073-3742354 או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

חכמות בחוץ תרונה

שחר פרידמן

שוות, אלא כן יש דרישה לחיות חיי קודש מלאים. זה לא בא ככפייה על איש, אבל כל מי שמגיע פוגש אדם לא מבולבל, אדם שסגור על עצמו. אדם שמלא תשוקה לאלוקים חיים, ושעם זאת יודע לאכול ולשתות וגם לעשות עסקים, אדם שחי את החיים. 'איש קודש' שנשאר גם 'איש'. זאת בעיניי הבשורה של דורנו.

מאיפה תבוא תורת ארץ ישראל

אומרים שהתורה של דורנו היא 'תורת ארץ ישראל', ושהיא גדולה מתורת הגלות בזה שהיא מתייחסת לכל תחומי החיים. בפועל, התורה הזאת היא עדיין קריאת כיוון יותר מאשר משהו ממשי. שאלות של תורה ומדע, מקרא וארכיאולוגיה, משפט עברי ומוסר מערבי, הלכה וטכנולוגיה ועוד ועוד עדיין מנסרות בחלל האוויר, ועדיין לא נמצא להן מענה אולטימטיבי.

מאיפה יכול המענה הזה? זאת הבשורה החדשה שלנו, בני הצינונות הדתית, בוגרי הישיבות שנמצאים כעת בתעשייה ובאקדמיה ובכל מוסדות החיים. אם נבין שיש לנו שליחות ותפקיד, אם נבין שהתורה והחיים אינם מנותקים ושיש לנו משימה לחבר אותם בכל הרבדים, אם נבין שהקב"ה לא סתם זרק אותנו לפה ושהתורה שלמדנו בישיבות עדיין שייכת לנו, אז נוכל כולנו ביחד להיות בית המדרש הזה שמלמד את תורת ארץ ישראל.

זה מתחיל מהשאיפה הגדולה לקרב את ישראל לאביהם שבשמים. ברור שכלל שהתורה הגדולה הזאת תיבנה, ככל שתהיה קרבה גדולה יותר בין התורה לבין החיים המודרניים על כל מוסדותיהם, הרבה יותר אנשים יחזרו לתורה. ולכן זה מתחיל גם בלדבר עם השכן ועם חבר מהצוות, ולהביא להם דברי תורה. שני הדברים לא מנותקים, ואם נזכה שהתורה תדובר במקומות ובשפה של הרחוב – "חכמות בחוץ תרונה" – נזכה לגאולה שלמה במהרה.

אנחנו נמצאים במשבר רוחני. המון בני תורה פורשים מהדרך. ואחד הדברים העצובים הוא, שכארבעים אחוז מהנושרים מציינים כסיבה שהם "לא מצאו עניין ביהדות" – היא לא רלוונטית לחיים שלהם. בוגרי ישיבות שלמדו ליקוטי מוהר"ן וכתבי הרב קוק, יושבים בסוף שמונה שעות מול המחשב, ולא מוצאים שום קשר בין התורה לבין העולם שהם מכירים. יש המון אנשים קרועים, שיוצאים מהישיבות והדיבורים על חזון וגודל, ונתקלים בעולם – והעולם עובד אחרת. העולם בנוי על שיח ארצי-קיומי בעל עוצמות גבוהות ביותר, והתורות מהישיבה פתאום לא נראות שייכות. לאט לאט שמירת המצוות יורדת, וגם אם היא נשארת – היא מן השפה ולחוץ, בלי שום חיבור פנימי. זה נתק נורא.

חיים מלאים

הפתרון לכל זה הוא שכל אחד ואחת מאיתנו, בתוך כל מצב שהוא נמצא, יבין – צריכים אותי פה! יש לי כאן שליחות. אני לא כאן סתם – הקב"ה שלח אותי לכאן, זאת לא טעות.

עד היום אנשי קודש התאפיינו בתלישות ובבלבול. היום אנחנו יכולים לעמוד בתוך העולם, להבין אותו ולהשתייך אליו, אבל לא להיכנע אליו, אלא לבקש ממנו להשתנות. הדגם של אידיאליסט שעובד בעבודת דחק בשביל האידיאליים שלו הוא כבר לא השיא; השיא הוא אדם שמרוויח מיליונים, ויש לו את העוצמה להשקיע אותם בערכים.

התחברו במלוא העוצמה ל"עולם" שאתם שרויים בו, עמדו בתוכו כאזרחים שווי קומה ולא כאזרחים, אבל אל תותתו לו – הביאו אותו אל האידאל הגדול, אל התורה. קחו על עצמכם לקרב לפחות אדם אחד בסביבתכם אל התורה.

זאת הגישה שאני רואה גם ב'ראש יהודי'. אנחנו מציעים יהדות מאירת-פנים, אבל בגישה שלא אומרת שהכל הולך וכל האמיתות



החבר מהמילואים שואל שאלות? השכנה מתעניינת ביהדות? **ראש יהודי** זאת התשובה! 052-4295597 ry@neto.net.il

אתם יודעים מה הילדים רואים כשאתם לא בבית...

ToV

מבצע על ספרי הרב קוק
ללמוד הרב קוק ולהבין

7 ספרים רק ב-299 ₪
* כולל משלוח עד פתח הבית!

קומיקס ילדים "הגיע הזמן"
צרכים עם חילוק!

9 ספרים רק ב-399 ₪
* לא כולל משלוח

www.roschy.org | 052-5665005, 02-6791122 להזמנות: **ראש יהודי** אהבה • אהבה • אהבה
היו שותפים - ראש יהודי! התרומות מוכרות לצרכי מס. הקישו בגוגל: "תורמים לראש יהודי" או בטלפון 052-5665005 או סרקו ברקוד:

מבצעים
מיוחדים

קיץ של תוכן וחוויות הספריית בית אל



התורה שלי

הוצאת מעיינות
חמישה חומשי תורה בכורמט יידידותי לילדי ישראל,
צבעוני ומרתק, מעקד ומוסבר.



מעט מן האור | מארז

הרב חנן פורת
עיונים בפרשיות השבוע, מדרשים, שירים
וצילומים מרהיבים מעפי ארץ ישראל



ארץ המעינות

צפון | דרום + מרכז | משפחות
אורי מאור



ארץ חמדת אבות

הרב נחמיה לביא
800 שנות עלייה ציונית



בצל ידך

מאיר בזק
מסע אמיץ ומרתק אל עומק הטוב שבנפש, לאור
תורתו של רבי נחמן מברסלב והראי"ה קוק



בא נדבר אמת

מיטביה כהן
רומן נוגע על חיפוש ותשובה,
שאין בו תשובה אחת נכונה



שפת גור

מאור קפלן
מסע אם ובת לקראת התברכות



אנשים מספרים על עצמם

חיים ולדר



מארג המגילות

ד"ר חגי בן ארצי

זוגיות ומשפחה | ילדים ונוער | סיפורת | היסטוריה וארץ ישראל | תנ"ך עיון ומדרש

הכתיב משלוח סוד היום באתר ספריית בית אל



להשיג ברשתות ובחנויות
הספרים המובחרות

1-801-700-201

www.beitel.co.il

חנות ההוצאה: רח' בית הדפוס 6, ירושלים 02-6427117



ספריית בית אל

אני מרגיש עכשיו בערך כמו ביום ההולדת הראשון שלי, כשהייתי בן שנה. גם אז עשו לי יום הולדת, אני משער, וגם אז לא ידעתי למה. להגיד שיש לכך טעם וסיבה - אני לא יכול להגיד, ובכל זאת תודה לכם שבאתם.

יש לנו את ראש השנה - יום הדין, יום הזיכרון; מה עושים בו? אדם נזכר מה עשה כלפי מעלה או איזה צרות הוא עשה לחברו. זה זמן טוב לעשות תשובה, וכך נהגו. בתפילות היום נאמר: "כי זוכר כל הנשכחות אתה הוא מעולם", ויש דרוש נאה על זה: הקב"ה זוכר מה שאני שוכח - אם זוכרים את המצוות ומתגאים בהן הקב"ה זוכר את העבירות, ואם מתחרטים על העבירות הקב"ה זוכר לי את המעשים הטובים. יום הולדת הוא גם יום של חשבון נפש, אבל לא של חשבון מצוות ועבירות. ביום הולדת אדם עושה חשבון מאוד פרטי: הנה אני פה בעולם, מה עשיתי במשך השנה שעברה? מה היה היחס בין הפוטנציאל לבין המימוש?

גדלתי בבית פולני. מה זו משפחה פולנית? לא נותנים מחמאות, זה לא מקובל. יש מקומות שכשילד בא הביתה, אבא ואמא מחבקים ומנשקים אותו, אומרים לו כמה הוא יפה ואיזה דברים טובים וגדולים הוא עשה. בבית פולני המנהג שונה בהחלט. הייתי גם בן יחיד, המשפחה היתה קטנה, ולמרות זאת, אני מנסה להיזכר - אני לא חושב שבמשך חיי עם אבא ואמא שמעתי מהם איוו מחמאה. לא היה לי שום ספק גם אז שאבא ואמא אוהבים אותי אהבה גדולה, אבל לא היה נהוג לבטא אותה כך. על עניינים לא טובים היו מעירים - גם, לא מי יודע מה, אבל על דברים טובים לא היו מדברים. מאחר שכך גדלתי גם אני לא מורגל במחמאות. מעולם גם לא שמעתי בבית שלי מילים גסות: אני מכיר את המילים הללו, אבל לא מסוגל להוציא אותן מהפה, זה פגם מסויים שנשאר אצלי. לפעמים במקום לומר לפלוני הרבה משפטי מוסר אפשר היה לומר שתיים-שלוש מילים כאלה וזה היה בוודאי פועל יותר טוב, אבל אני לא מסוגל.

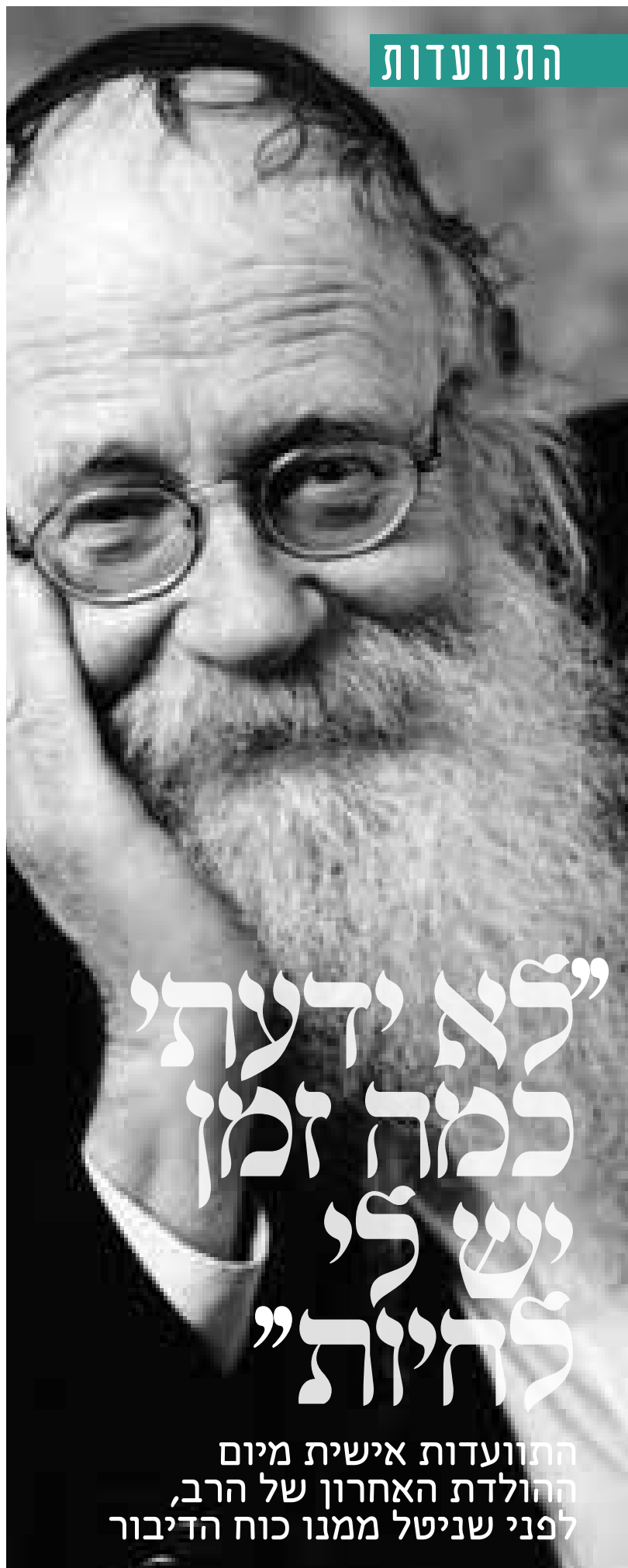
כל מכריי יודעים שבסמוך ליום הולדת אני במצב רוח קצת עכור. זהו הרי יום של חשבון נפש, האדם חושב - בין על שנים הרבה ובין על שנה אחת - מה עשיתי, מה הספקתי. מפעם לפעם אני נזכר בדברים שעשיתי. את הכישלונות אני זוכר היטב באופן בהיר מאוד; דברים אחרים - אני צריך מאמץ מיוחד בשביל זה. ביום הולדת יש הרגשה כזאת, שנדבקים בו כל הימים, השנים שהלכו לבטלה, להבל ולריק, כל הימים שעשיתי בהם שגיאות וטעויות. אדם חושב ביום ההולדת שלו על מה שהוא לא עשה, על מה שהוא רצה לעשות. תאמינו לי שהרצונות הם גדולים, היכולת לא גדולה. עשיתי משהו וסיימתי, הוא נגמר - נגמר הסיפור. לשבת ולהשתעשע מזה לאחר מכן, להסתכל כמה יפה מה שעשיתי - נראה לי לא לעניין. אחרי שזה שנעשה - זהו, זה מת, יש דברים אחרים לעשות. לחיים.

היתה לי שנה עם קצת בעיות. בין היתר עשו לי איזה ניתוח הגון מקצה לקצה. אבל תירוצים - אפשר לתת למשטרה. אני עדיין יכול לעשות תשובה, לומר שמעכשיו אנסה לשנות כמה דברים. אומרים על צדיק אחד גדול, שאמר את הווידוי, אחר כך הוא סיים: "את המילים האלה אמרתי גם אתמול; אך עכשיו אני מתכוון לזה באמת". אני מספר סיפורים על גדולי עולם, אבל גם אני בשנה הבאה אולי אשתדל לעשות כמה דברים טובים.

בזמן שאנשים חיו קרוב לאלף שנה, היו יכולים להספיק ללמוד משהו. כיום, "אם בגבורות" - הרי כמה זמן אדם חי? אי אפשר להספיק הרבה; לא כל אחד מקבל את כל הכישורים, למרות שעם הזמן כולם צוברים ניסיון. לגבי עשיית תשובה, משום מה, לא נראה שהניסיון שנצבר מועיל משהו חוץ מזה שבגיל שישיים ושבעים קל יותר לאנשים לרמות את עצמם, לומר שעכשיו הם יגיעו לאיזה יעד.

...

אגיד לכם כמה דברים. אלה ימים שבהם אדם עושה חשבון נפש: כתבתי כמה ספרים, לא את כל הספרים רציתי לכתוב. נמצאים לי במחשב כמה וכמה ספרים שחלקם מוכנים למחצה שליש ורביע, חלקם רעיונות; יש לי כמות הגונה של ספרים שאני רוצה לכתוב. אני אפילו יכול לומר שחלק מהספרים שכתבתי לא רק נפוצו בעולם, אלא גם עשו שינוי גדול. מפעם לפעם אני שומע סיפורי מופתים על הספרים שלי. רופא מאמריקה שלח לי מכתב: נולדה לו ילדה עם אוטיזם חמור, והוא שלח אותה למוסד.



"לא ידעתי
כמה זמן
יש לי
לחיזת"

התוועדות אישית מיום
ההולדת האחרון של הרב,
לפני שניטל ממנו כוח הדיבור

לו ולאשתו היה קשה. הוא קרא את 'שלושה עשר עלי השושנה', פעם אחר פעם, ואחד הדברים שיצאו לו מקריאת הספר הוא שצריך להחזיר את הבת שלו מהמוסד לבית. הוא התחיל לטפל בה בכל נפשו, והתברר - מה שאף אחד לא האמין - שמצבה השתפר עד שהפכה לנורמלית לגמרי. הוא ביקש להביא אותה אלי שאראה אותה. הנה סיפור מופתים. אין לי אפילו טענות על הסיפור.

סיפר לי משהו שאישה קראה את הספר שלי על הרבי והתחילה לשמור טהרת המשפחה - למרות שהעניין בכלל לא מוזכר שם - ונולדו לה שני ילדים בטהרה. אם הייתי יודע, הייתי נותן אותו לעוד זוגות. יש הרבה ספרים, הרבה דפים, לא ספרתי כמה דפים וכמה מילים כתבתי עם השנים, אבל לפי החשבון זה הרבה, הרבה מילים. כל זה בסדר. כפי שאמרתי לכם, יש לי אולי עוד שנים-עשר ספרים שאני רוצה לכתוב כרגע, אחדים מהם קטנים, אחדים מהם גדולים, אחדים ייקח לי זמן.

אני לא עושה לעצמי הספד. אני לא אוהב שעושים את זה עליי ואני לא עושה את זה לעצמי. אמרו על קרל החמישי, שהוא אירגן חזרה להלוויה של עצמו, עם כל הטקס, והוא השתתף בו בתור אחד מנושאי הלפידים. הוא רצה לראות איך נראית ההלוויה שלו. לי אין עניין בנושא הזה, ולכן אני לא מדבר מילי דהספידא.

אני רוצה לומר דבר אחר, שאותו דווקא אכפת לי להגיד - פרסמתי כאמור הרבה ספרים, ואני לא מצטער על זה. אבל אם אזכה לעשות תשובה, אני רוצה להתעסק יותר עם בני אדם; לעשות יותר אנשים מספרים. ספרים זה דבר טוב, אבל אני רוצה לעשות אנשים, בכל הדרגות. אם עשיתי - זה לא מספיק, לא בכמות גם לא באיכות. **שאדם יזכה שיהיה לו עולם של תלמידים ושיהיה גדול ורחב - זה עניין גדול וזו תשוקה גדולה.**

סיפרתי כמה פעמים על מעשה שהיה לי עם עץ, שעדיין צומח אצלי בבית. קניתי בזמנו שני שתילי ברוש קטנים שיעמדו בצדי השער. אחד מהם נגנב, והשני שהיה קטן ומסכן נשאר שם, וראיתי שמישהו עבר ושבר אותו קצת. ריחמתי עליו, לקחתי אותו והדבקתי את החלק השבור עם סלוטייפ: מכאן והלאה שיתרפא לבד. נהגתי להשקות אותו, והוא צמח ועכשיו הוא עץ ענק, אחד העצים הגדולים באזור. בכל פעם אני חושב על העץ הקטן השבור הזה: הייתי גדול ממנו בכמות, ועכשיו אני צריך להסתכל למעלה-מעלה כדי לראות אותו. **אדם יכול להתפלל שהשתיל שלו יהיה גדול ממנו.**

אם מישהו רוצה לעזור לי למלא את רצוני, זה לא לכתוב עוד ספר, עם זה אסתדר, אם יתן לי ה' שנים, אכתוב עוד ספר, ועם עוד שנים - עוד כמה, אבל זה לא מה שהייתי רוצה. חלק ממה שאמרתי לכם אנשים הוא כך: מה אני כבר יכול לעשות? שתי רגליים, שתי ידיים, ראש אחד מקסימום; מה אני רוצה לעשות? לזה צריך שלוש-מאות ידיים, שלוש-מאות רגליים. מה שאני מנסה לעשות הוא לשאול את הרגליים והידיים מאחרים.

אדם אחד ניסה להעליב אותי ואמר עליי: "זהו אדם שצריך לפחד ממנו, מפני שכל הדברים שהוא רצה לעשות - הוא המשיך ועשה". מאוד נהניתי לשמוע את זה. האם הוא צדק? אני חושב שהוא לא אמר את זה מאהבה... אבל אני מצטער על חלק מהדברים שלא עשיתי. בזמנו, הייתי מאוד חולה - לראות אותי לא היה מאוד משמח, ידעתי שבסופו של דבר אצטרך לעבור ניתוח, שהסיכון למות בו היה גבוה מהסיכון לכך במשחק רולטה רוסית. בסוף ניתוחו אותי, נראיתי כמו אדם שקם לתחייה, אי אפשר היה להכיר אותי. **העניין הוא שקודם לזה, פחדתי לעסוק בהנהגה. ספר לוקח זמן מסוים לכתוב וזהו, אבל לטפל בבני אדם דורש זמן ולא ידעתי כמה זמן יש לי לחיות.** אני זוכר ששאלתי את הרופא מה הסיכויים שלי לחיות או למות. הסברתי שאני לא מפקד, אבל אני רוצה לתכנן תוכניות ולדעת כמה זמן יש לי. הוא אמר לי שאם אשאר ככה אין לי הרבה סיכוי, אבל אם אעשה טיפול יש לי זמן.

אחרי הניתוח ההוא התחלתי לטפל ולהתעסק יותר גם בבני אדם. אבל זה לא היה מוקדם, ואין לי מספיק אנשים. אני רוצה לעשות יותר דברים, עוד ועוד דברים, שנוגעים בבני אדם - כמה שיותר וכמה שאפשר, גדול יותר, עמוק יותר, לא אכפת לי כמה. אני חושב ביום ההולדת כמה עשיתי בעניין הזה בשנה שעברה - שום דבר. ובדברים מסוימים אני תלוי בבני אדם, ברצון שלהם, בשאלה כמה הם רוצים לעשות.

אני לא חושב שיש מישהו שמכיר אותי שאמרתי לו פעם: תישאר במקום שלך. לכל מי שפגשתי אמרתי: אתה צריך לגדול, יותר גבוה ויותר הרבה. על שמגר בן ענת לא יודעים שום דבר, חוץ שהוא הרג אנשים במלמד הבקר. זה מה שאני עושה: מה עושים במלמד הבקר - דוקרים מאחורה וגורמים למישהו ללכת.

אם יש אחד מכם שרוצה להיות כלומניק וקטן - זה הפסד גדול.

כשהמלאך בא לגדעון הוא מחה ואמר: מי אני ומה אני. מה משיבים לו: אתה שום דבר - אבל אתה תושיע את ישראל. והוא המשיך לשאול: איך אושיע את ישראל, מי אני, וממשיכים להשיב לו: אתה לא יחסך ולא בעל צורה, אבל אתה תושיע את ישראל. **המסר שאני רוצה לומר, והוא חשוב: לא משנה אם אתה קטן או גדול בעיניך, ובלבד שתעשה את הדברים שאתה יכול לעשות.** ומי שלא עושה? יש לזה ביטויים בדברי חז"ל: אני אינני אוהבו והקב"ה שונאו; אליהו כופתו והקב"ה רוצעו. כל אלו שיש להם ענווה יתירה צריך להלקות אותם: אני מוכן לעזור עם הרציעה, אבל צריך להלקות אותם. מדוע? משום שאדם יכול להיות גדול, שיפרח כתמר או שישגה כאור בלבנון, והוא אפילו לא כאזוב שבקיר.

לכל מיני אנשים יש שאיפות וחלומות. לא עסקתי בשאלה מה יהיה כתוב על המצבה שלי; זה לא חשוב לי. ובכל זאת, יש דברים שכן חשובים לי. אני דואג כל הזמן לישראל קדושים; אכפת לי מעם ישראל. בסופו של דבר, מה אני רוצה? 'שומר ישראל שמור שארית ישראל האומרים שמע ישראל' - לשמור את הקיום של האנשים, על החיים שלהם, על הזהות שלהם. זה מה שנוגע לי. וכאשר כל כך הרבה מישראל הולכים כל שנה ומתבוללים בגשמיות וברוחניות, השרידים אשר בישראל לא יכולים להרשות לעצמם לנהוג כקבוצה מסכנה. שכל אחד יעשה ככל כוחו, ויותר מכוחו, שיעשה כל מה שיכול לעשות ויותר מזה.

עם כל זה אני אומר: הבה נעשה תשובה. אולי במהלך השנה הבאה אצליח לומר לבני האדם, לפתות אותם, לעשות את הדברים הגדולים, לעשות את מה שצריך לעשות, להשלים את כל חסרונות עם ישראל. יום אחד סיפר לי מישהו שהיה מוכר של המשפחה שלנו, שכאשר אבי המנוח, שהיה איש מלא הרפתקאות, תכנן לעבור את הגבול כדי להגיע לארץ ישראל, ישבו אתו שם בחדר כל המשפחה שלו ודנו האם יעלה לארץ. ישבו שם שמונים אנשים, ואני לא יודע אם נשאר מהם איש; כולם נהרגו בשואה. אני צריך אם כן למלא את המקום שלהם.

אז, במילים פשוטות: תעשו משהו!

לחיים!



סדנת זוגיות

ד"ר הנפש

הרזישים צורק להגרים ולקבוצ יאג גרליק צלי אשאלוטי?

מרכז ברג הנפש מציין אתכם לקראת פסח מציין אצלכם

איוויים של סדנת זוגיות במקום פסבולי 6262.

לקבוצ יאג גרליק של אמיצה, שניו והגבוננוו אמושה

על הבינאמיקה הצוית.

• רביעי-חמישי 10-9 בספטמבר 2020 (כ"א אלול תש"פ)

• סדנאות נוספות יתקיימו לאחר חגי תשרי

אבינועם ותמר מימון - עוסקים ביעוץ אישי זוגי וחינוכי ומנחי סדנאות מזה 25 שנה

לימוד תיאורטי משותף של הזוגות ותרגול מעשי של כל זוג בנפרד

אפשרות להשתתף בסדנא בלבד או לינה בתוספת תשלום // מספר המקומות מוגבל

* הסדנא תתנהל ע"פ כל כללי ההזירות בזמן קורונה

הסדנא מתקיימת בבית עין בגוש עציון // לפרטים: תמר 055-6631755



יש לך שאלה בעבודת ה' סמס ל-
054-4530951

נפשי בשאלתי



הרב יהושע שפירא, ראש ישיבת רמת גן

יש כל כך הרבה פטנטים
בדורנו, אז למה אי אפשר
להמציא פטנט לתפילה
בכוונה?

'פטנט' איננה מילה עברית, ובעברית אפשר לקרוא לזה תחבולה, או באופן יותר קולע, עצה. ואכן זכינו שרבותינו נתנו לנו אינספור עצות ותחבולות עבור כוונה בתפילה. וכשם שאין 'פטנט' שמרפא את כל החולים ואין פטנט שפותר את כל הבעיות בעולם הזה, כך אין עצה ותחבולה שיפתרו את כל בעיות הכוונה בתפילה. וטוב שכך, מפני שאם היו נגמרות הבעיות, לא היתה לעבודתנו משמעות ולחיינו לא סיבה וטעם.

הקב"ה בחסדיו העצומים השאיר לנו עבודה גדולה לשכלל את העולם גם בענייניו החיצוניים ועוד יותר בענייניו הפנימיים. ועל זה אמרו רבותינו "הן יראת ה' היא חכמה" - שהיא לבדה חכמה, שכן בלשון יוני קוראים ל'הן' אחת. והחכמה היא העצות שכל אחד מאיתנו מעניק מדעתו לאור כל העצות המופלאות שיש בדברי רבותינו, תנאים ואמוראים, ראשונים ואחרונים.

איך אני יכול להיות בטוח
שאני עושה את הדבר הנכון
בעיני ה'?

יש ספר אחד שפותר את הבעיה הזו בפשטות יתרה, ושמו: שולחן ערוך. אם אתה עושה את דבריך על פי מה שהוכרע להלכה, אתה יכול להיות בטוח שזה רצון ה', וממילא שעל ידי הפעולה הזו אתה מעמיד את כל העולמות וממלא אותם אור אלוקי מנקודת השורש של הימצאותם, ומתוך כך בכל ענפיהם ובכל פרטיהם.

אם הדברים לא הוכרעו בשולחן ערוך והם נוגעים להלכה, צריך לשאול רב, וכך שוב תהיה בטוח שזהו רצון ה'. ואם אלו דברי חול ולא דברי קודש, אתה יכול להיות בטוח שאם רב אומר לך שהדבר מותר - שהוא מותר. אין צורך בביטחון מעבר לכך.

מה הכוונה "עיקר הידיעה
- שלא נדע"? האם זה לא
כמו לומר "עיקר השמחה
- שלא נשמח"?

המימרא ש'תכלית הידיעה - שלא נדע' נכונה על כל דבר בעולם, שתוכנו מוגבלת וממילא תכליתו אינה בגבולות עצמו; הוא אינו הכתובת ולא היעד, אלא רק אמצעי כדי להגיע למה שמעבר לגבולותיו - האלוקות שמחיה את הכל.

'תכלית הידיעה שלא נדע' אינה מכוונת לטיפשות, אלא לדבקות במה שלמעלה ממגבלות הידיעה. ובוודאי אנו שואפים גם אל מה שלמעלה ממגבלות השמחה. לעיתים משתמשים במילה עונג כדי לתאר זאת, ואפשר למצוא גם שמות נוספים למה שנמצא מעבר לשמחה המוכרת לנו בעולם הזה.

לצדיקים אין מנוחה לא בעולם הזה ולא בעולם הבא שנאמר "ילכו מחיל אל חיל". וכך בכל העניינים הללו יש גבוה מעל גבוה וגבוהים עליהם, ותכלית כל מדרגה היא לרום אותנו אל מה שמעליה.

ת.ד. 52589 רמת גן < עורך: אהרונ ברגנשטיין > העלון טעון גניזה
לתגובות ויצירת קשר 052-4061065 • info@qarov.org • קרוב אליך • לפרסום: 052-525-4051

קרוב אליך
עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסידות

אתם מכירים את המתבגרים שלכם... **Tot**



*הרכישה תדווח בשם הקונה לרשות המיסים ובכפוף לתנאי המבצע החברה תשלם את המס עבור הקונה.



הבנייה בעיצומה והגיע הזמן שאתם תרכשו את דירת ההשקעה שלכם. במרחק חמש דקות מכביש שש, 35 דקות לתל אביב ברכבת, עם קהילה צומחת לציבור הדתי, **כרמי גת** היא הבחירה הנכונה עבורכם לנכס מניב. קבוצת רכישה ליחידות דיר של שלושה, ארבעה וחמישה חדרים, דירות-גן ופנטהאוס החל מ-899,000 ₪. כניסה לפנטקוטל בעוד שנה.



הבנייה בעיצומה! תקן בניה ירוקה!

לפרטים נוספים: 1700-500-555 • bemuna.co.il

אכלוס מיידית!
שלמו וקבלו מפתח

דגן בוטיק
מגורי יוקרה באפרת
לבחירתכם: מגוון דירות 5 חדר

נותרו 4 דירות אחרונות!

1700-500-555 • 052-6070199